

Norske leger mot atomvåpen

“Tiden er kommet for å ta de humanitære problemstillingene omkring bruk av kjernevåpen opp til bred drøfting”

- Jonas Gahr Støre

1982-2012

en tryggere verden uten atomvåpen

NLA jubileumskonferanse
Iran og atomvåpen
Humanitær nedrustning

Humanitær nedrustning

John Gunnar Mæland

Leder NLA

john.meland@isf.uib.no

Begrepet "humanitær nedrustning" kan ved første blick virke litt underlig. Nedrustning innebærer nedbygging eller fjerning av militære ressurser: våpen, utstyr og personell. Humanitær nedrustning innebærer det samme, men ordet humanitær henspiller på begrunnelsen for nedrustningen. Det er ikke bare politiske eller militærstrategiske hensyn som skal legges til grunn, men også humanitære hensyn.

Humanitære hensyn dreier seg om menneskers livsbetingelser og muligheter for å leve fullverdige liv. Det er hevet over tvil at bruk av atomvåpen vil innebære en humanitær katastrofe, fordi disse våpnene jo nettopp retter seg mot sivilbefolkningen og har så voldsomme konsekvenser. Vi kjenner noen av disse følgene fra erfaringene fra Hiroshima og Nagasaki. Hva dagens atomvåpenarsenal er i stand til, kan vi bare forestille oss.

Humanitær nedrustning innebærer å sette disse aspektene på dagsorden og benytte dem som argumenter for hvor tvingende nødvendig det er å bli kvitt disse våpnene. Ikke

bare de umiddelbare effektene av kjernefysiske eksplosjoner kommer inn i dette bildet, men også de langsiktige globale følgene for miljø og levebetingelser. Vi vet at selv en begrenset kjernefysisk krig vil utløse en verdensomspennende sultkatastrofe på grunn av atmosfærisk nedkjøling og avlingssvikt. Dette vil følges av epidemier og sosiale uroligheter. Millioner av mennesker vil være på desperat jakt etter mat. Økonomien i de fattige landene vil bryte sammen. Det vil ikke være noe internasjonalt hjelpeapparat som kan dekke slike omfattende behov.

Også uten bruk stjeler atomvåpen ressurser som alternativt kunne vært anvendt for å sikre verdens befolkning anstendige levekår og muligheten for å realisere sitt helsepotensial. Det er et skrikende misforhold mellom hva statene bruker på militærformål og hva de yter i bistand. Det er misbruk av hjernekraft at så mange forskere arbeider for å videreutvikle våpenteknologi som bare har et destruktivt formål.

Humanitær nedrustning betyr også å se atomvåpnene i forhold til humanitærretten. Det humanitærrettslige perspektivet på krigføring og forberedelser til krig er blitt betydelig styrket de senere årene, ikke minst gjennom de vellykkede

prosessene som har ledet frem til konvensjonene mot landminer og klasevåpen. Den internasjonale Røde Kors bevegelsen har dette som sin viktigste begrunnelse for nå å arbeide for et folkerettslig forbud mot atomvåpen.

Humanitær nedrustning er også den vei som den norske regjering nå følger for å sette fart på nedrustningsarbeidet. Et viktig norsk initiativ er den planlagte konferansen i 2013 om kjernevåpen som humanitært problem. Her vil stater, FN-organisasjoner, Den internasjonale Røde Kors-komiteén og representanter fra sivilsamfunnet sette disse aspektene på dagsorden.

For Norske leger mot atomvåpen har alltid humanitære hensyn vært vår viktigste motivasjon. Vi vet hvilke enorme helsekonsekvenser atomvåpnene vil kunne ha om de blir brukt og vi erkjenner at helsevesenet vil være uten evne til å hjelpe i en slik situasjon. Vi legger også stor vekt på de mentale og sosiale følgene av å leve under konstant trussel av en atomkrig. Vi ser atomnedrustning som en avgjørende forutsetning for at verden kan møte andre globale utfordringer knyttet til befolkningsvekst og global oppvarming. Vi ønsker derfor å bidra til humanitær nedrustning.

Norske leger mot atomvåpen

NLA er den norske avdelingen av International Physicians for the Prevention of Nuclear War (IPPNW), som i 1985 fikk Nobels Fredspris for sitt opplysningsarbeid om de medisinske virkninger av atomkrig.

NLA er åpen for leger og medisinske studenter og har i dag rundt 1100 medlemmer. Formålet er "å spre opplysning om medisinske konsekvenser av atomkrig og arbeide for kjernefysisk

nedrustning og redusert fare for atomkrig. En viktig del av dette arbeidet er å påpeke at også forskning, utvikling og utplassering av atomvåpen har sammenheng med de alvorlige problemer verden står overfor når det gjelder miljø og økonomisk utvikling".

I likhet med IPPNW, arbeider NLA også med totalforbud mot landminer, krigens virkninger på barn, og ikke-voldelige konfliktløsninger.

En tryggere verden uten atomvåpen

Innhold

<i>NLAs 30års jubileum</i>	<i>side 4</i>
<i>Iran og menneskerettigheter</i>	<i>side 8</i>
<i>Iran og atomvåpen</i>	<i>side 10</i>
<i>NLA landsmøte 2012</i>	<i>side 12</i>
<i>NLA årsrapport 2011</i>	<i>side 13</i>
<i>NLA regnskap 2011</i>	<i>side 16</i>
<i>MPI nytt</i>	<i>side 18</i>
<i>ICAN Norge</i>	<i>side 20</i>
<i>Bokomtale</i>	<i>side 21</i>

Medlemsbladet for Norske leger mot atomvåpen

ISSN 0808 2111

Redaksjonen

Saima Naz Akhtar
Domkirkeplassen 2B, 5018 Bergen
Tlf: 460 50 217,
e-post: akhtar@legermotatomvapen.no

NLAs sekretariat

Leder: John Gunnar Mæland
Institutt for samfunnsmedisinske fag, UiB
Kalfarveien 31, 5018 Bergen
Tlf 55586075, fax 55586130
Priv. C.Sundtsgt 36, leil 603, 5004 Bergen
Tlf 55230824 (p), 90081052 (m)
e-post: john.meland@isf.uib.no

IPPNW Central Office

727 Massachusetts Avenue
MA 02139-3323, USA
Tlf. 617-868-5050, fax 617-8682560
E-post: ippnwbos@ippnw.org
Ex.dir. Michael Christ: mchrist@ippnw.org

Hjemmesider

www.legermotatomvapen.no, www.ippnw.org

Medlemskontingent, priser:

Leger:	300,-
Studenter:	100,-
Postgirokonto:	3060 24 20376

Er du ikke medlem? Ta kontakt med
medlemsansvarlig Sara Shah:
shah@legermotatomvapen.no.

Layout: Saima Naz Akhtar
Trykk: Skipnes, i 1050 eksemplarer.

*Forsidebilde: Forsiden viser Utenriksminister Jonas Gahr Støre på Norske leger mot atomvåpen sitt 30års jubileum.
Foto Saima Naz Akhtar for Norske leger mot atomvåpen.*

Fra redaktøren

Det var i disse dager for 30 år siden Norske leger mot atomvåpen (den gang atomkrig) ble dannet. Dette skjedde i en tid da nervene var i høyspenn mellom de to hovedblokkene, øst og vest. Sovjetunionens invasjon av Afghanistan noen få år tidligere og den stadige opprustningen av atomvåpenarsenalene gjorde spenningsnivået høyere.

Idag er verdensbildet forandret, det er ikke lenger to klare blokker mot hverandre, det er nå et mer intrikat og komplisert fiendebilde. Vi befinner oss i en situasjon hvor etablerte atommakter opprettholder egne arsener mens nye stater muligens søker å etablere atomteknologi som kan brukes til å produsere atomvåpen.

Med et økende kompleks verdensbilde og økende fare for nye atomvåpen stater, slik som Iran, aktualiseres på ny behovet for nedrustning av atomvåpen. Dommedagsklokken til the Atomic Scientists, som brukes som et symbol for faren for atomkrig viser igjen 5 på 12, ett minutt tidligere enn den stod i 1982 da organisasjonen ble stiftet.

Dette nummeret av medlemsbladet markerer 30-årsjubileet med bred dekning av jubileumskonferansen som fant sted på Det Norske Vitenskaps-Akademi tidligere i år. Som det seg hør og bør ble jubelanten feiret med brask og bram i herskapelige omgivelser i samband med NLA sitt årsmøte.

Allerede i 1996 avga den Internasjonale domstolen i Haag sin rådende uttalelse om lovligheten av bruk av atomvåpen, hvor de konkluderte med at bruk og trussel om bruk av atomvåpen generelt sett strider mot gjeldende folkerett. 13 år senere ser vi en renessanse av dette argumentet for nedrustning. Vi får krysse fingrene og håpe at denne gangen vil argumentet resultere i betydelige endringer, slik at vi ved neste jubileum kan feire en verden fri for atomvåpen.

Saima Naz Akhtar

En spesiell gebursdagsfeiring -

Norske leger mot atomvåpen fyller 30 år

I år fyller Norske leger mot atomvåpen 30 år, og slik det seg hør og bør for enhver jublant som har arbeidet så flittig, ble dagen feiret med brask og bram. I idylliske omgivelser på det Norske Vitenskaps-akademiet på Frogner var det først duket for det årlige landsmøte, etterfulgt av en spennende halvdagskonferanse og det hele ble avsluttet med selskaperlig samvær utover kvelden.

**Mari Jetlund
Dordi Lea
Saima Akhtar**
NLA/MedFred Bergen

Den faglige delen av programmet var fylt med høyt profilerte samfunnsaktører. Etter en introduksjon av NLAs leder *John Gunnar Mæland* var utenriksminister *Jonas Gahr Støre* først ute. Utenriksministeren startet med å applaudere, takke og understreke viktigheten av det arbeidet NLA gjør. Legenes innsats er viktig fordi det er profesjonelt og kunnskapsbasert og ved å sette det menneskelige i sentrum. –Vi vil ikke nå målet om en kjernevåpenfri verden uten en fortsatt betydelig mobilisering – engasjement, kunnskap, erfaring – hos aktører i det sivile samfunn – som her hos dere.

Det humanitære sporet

Støre brukte store deler av talen sin til å snakke om viktigheten av det humanitære aspektet for å oppnå en verden fri for atomvåpen. Han mente det er et behov for et nytt spor i arbeidet med kjernefysisk nedrustning og at tiden er kommet for å ta de humanitære problemstillingene omkring bruk av kjernevåpen opp til bred drøfting.

Støre trakk frem at det humanitærrettslige perspektivet på krigføring har blitt betydelig styrket de siste årene og at man ser en utvikling mot større tilslutning om humanitærrettens grunnprinsipper, samtidig

Utenriksminister Jonas Gahr Støre snakket om humanitær nedrustning

“En verden uten atomvåpen vil være et kollektivt, felles gode”

- Jonas Gahr Støre

som det folkerettslige rammeverket er utvidet. Utenriksministeren pekte på erfaringene med mine- og klastevåpenkonvensjonene. Det å sette ofrenes stilling i sentrum, og det å bruke erfaringene med militære versus sivile mål aktivt og strategisk i arbeidet for en atomvåpenverden, er

viktig sa Støre. Den norske regjeringen planlegger derfor en konferanse i Oslo våren 2013 for å belyse ulike aspekter ved kjernevåpen som humanitært problem, med utgangspunkt i humanitærretten.

Leder i NLA, John Gunnar Mæland ledet jubileumskonferanse

Norges mål og rolle

Støre mente at det å ta utgangspunkt i de humanitære dimensjonene ved bruk av atomvåpen handler om å fremme kjerneverdier. Han er optimistisk når det kommer til Norges rolle i nedrustningsarbeidet. –Norge har med en tydelig stemme bidratt til å styrke det humanitære perspektivet i internasjonal politikk, ikke minst når det gjelder utviklingen av humanitærretten og beskyttelse av sivile. Støre trodde derfor at Norge vil bli lyttet til når man forsøker å åpne en ny innfallsport til nedrustningsarbeidet ved å ta opp det humanitære aspektet. Støre gjentok både regjeringens og NPTs mål om en verden helt uten atomvåpen. –Det er vanskelig å se for seg at vi kan komme dit uten et folkerettslig bindende instrument som regulerer vilkårene, sa utenriksministeren. For å lykkes med målet om en atomvåpenfri verden, er det viktig med et sterkt engasjement fra det sivile samfunn for å overvinne motstanden som kommer. Det er vik-

tig med bredt og robust politisk press på de prosessene som pågår mellom stater, og vi derfor må spille på lag. Støre trakk frem NGOenes innsats for å oppnå stans i atomprøvesprengningene. –Ingen av disse prosessene var enkle og raske. Det er heller ikke kampen mot kjernevåpen. Men den er ikke umulig å ta.

En verden uten atomvåpen

Utenriksminister Støre avsluttet med å minne oss på hvorfor arbeidet for en verden uten atomvåpen er så viktig. –En verden uten atomvåpen vil være et kollektivt, felles gode. Ved å fjerne en av de aller største truslene mot menneskehetens overlevelse, kan vi frigjøre ressurser – for utvikling – og for bevaring av jordens livsgrunnlag. Han fremhevet at alle er viktige i denne prosessen. –Det må ikke være slik at de som vil minst i en slik prosess, bestemmer mest. Kjernevåpen angår alle – og stater, organisasjoner og andre aktører må bidra ut fra sin synsvinkel, sin kunnskap.

Legers rolle i fredsskapende arbeid

President i Den norske legeforening, Hege Gjessing, snakket om legers rolle i fredsskapende arbeid. Hun trakk blant annet frem gode eksempler fra det tidligere Jugoslavia, der legeforeningen spilte en rolle i forsoningsarbeidet etter krigen ved å gjenopprette kontakt mellom legeforeningene i regionen. Videre pekte hun på viktigheten av internasjonalt samarbeid mellom leger og legeforeninger, ikke minst via World Medical Association (grunnlagt i 1947).

Gjessing fortalte hvordan WHO gjennom erklæringen Helse for alle hadde utvidet det medisinske perspektivet med initiativ til fredsskapende arbeid. Hun trakk også frem legens rolle i katastrofeområder og deres

oppgave med varsling og behandling i slike situasjoner. Det pågående engasjementet leger har for klimaspørsmålet og global oppvarming gjenspeiler legers ansvar for å varsle om utfordringer for folkehelsen. Det samme gjelder viktigheten av å opplyse om farene ved atomkrig påpekte legeforeningens president. Avslutningsvis ga hun mye skryt til arbeidsgruppen bak det nettbaserte læringsverktøyet *Medical Peace Work*, som har fokus på helsepersonells utfordringer i konfliktområder og gir opplæring i bl.a. forsonings- og forebyggingsarbeid. Læringsprogrammet er utviklet i Tromsø, av blant annet mangeårig medlem og styremedlem i NLA, Klaus Melf.

Vi anstrenger oss ikke tilstrekkelig

Legeforeningens president ble fulgt av Gunnar Westberg. Han har vært co-president i IPPNW og er tidligere leder for SLMK – NLAs søsterforening i Sverige. Han ga oss litt av IPPNWs historie, og pekte på noen av dagens utfordringer. Det er lettere å

Gunnar Westberg fra SLMK med klar oppfordring

kjempe mot atomvåpen når vi møter motstand, sa Westberg. Det blir som å seile: selv i motvind kan det gå fremover, men i vindstille kommer man ingen vei. Dette som et bilde på hvor vanskelig det kan kjennes å kjempe mot atomvåpen - å mobilisere og skape blesst - i perioder der atomvåpensaken er ansett som nokså ukontroversiell og utdatert.

IPPNW-ringreven pekte på to muligheter for fremtiden. Om 20 år kan ett av to ha skjedd: Enten er vi kvitt atomvåpen, eller det har skjedd en ytterligere spredning med de farer det innebærer. Vi må derfor anstrenge oss MER. Vi er for forsiktige og for redde for kontroverser, fastslo Westberg med troverdighet.

En appell som slo gnister

Neste taler ut denne jubileumslørdagen var presidenten i Norges Røde Kors, *Sven Mollekleiv*. Det var varmt i salen og seint på dagen, men det var få som ikke sperret opp øynene og rettet ryggen da Mollekleiv tok mikrofonen. For hans engasjement og gnist er ikke dagligdags. Presidenten slo med myndighet fast at atomvåpen er det aller viktigste humanitære spørsmål i vår tid. –Atomvåpen er

ikke et vanlig våpen – det sprenger alle grenser.

Mollekleiv kunne fortelle at resolusjonen *Working towards the elimination of nuclear weapons* ble vedtatt enstemmig av de 188 nasjonale Røde Kors og Røde Halvmåne-foreningene november 2011. De må alle ta initiativ overfor sine myndigheter, uavhengig av hvem som sitter med makta. –Vår oppgave er å lindre og hindre nød. –Vi skal mobilisere for å gjøre en forskjell. Vi skal mobilisere, ikke bare utfordre.

De humanitære aspekter står sentralt i Røde Kors, og vi aksepterer ikke militær maktpolitikk, var blant hovedpoengene i Mollekleivs flammende tale. Det finnes ingen planer for hva vi skal gjøre i tilfelle atomkrig. Det bør vi ta alvorlig! NPT har ikke brakt oss en atomvåpenfri verden. CD (Conference on Disarmament) med 65 medlemsland er handlingslammet. Vi må mobilisere hele verden og vi må få plass et lovverk. Det vil være normgivende og være veien til en atomvåpenfri verden. Og her vil ikke bare de 9 land med atomvåpen telle; De øvrige 184 utgjør et stort potensiale! Mollekleiv kunne forsikre

President i Norges Røde Kors, *Sven Mollekleiv*

oss: Den internasjonale Røde Kors-komiteen (ICRC) prioriterer atomvåpen. Og Røde Kors Ungdom starter en underskriftskampanje (august til november 2012). –Vi må hjelpe hverandre, slo Mollekleiv fast. –Hele verden står bak oss” Vi må mobilisere hele legenettnetverket og våre internasjonale kontakter. Vi må jobbe integrert med flere oppgaver samtidig. Vi må ut i det offentlige med optimisme og håp, og vi må inkludere andre organisasjoner. Ikke

Glade jubilarer, både unge og voksne, var representert

minst må vi mobilisere idretten – som organiserer mange medlemmer og som har stor påvirkningskraft i hele verden. Det var ingen tvil om det viktigste budskapet i Røde Kors-lederens tale: Atomvåpen bryter med grunnleggende internasjonal humanitær rett, og det er i vår kollektive interesse i å bli kvitt dem, på samme måte som det å ta vare på klima. Og vi kan gjøre noe!

- Sivilsamfunnet må stå sammen.
- Argumentasjonen må være humanitær, ikke maktpolitisk.
- Det er ikke sivilsamfunnets jobb å se hvordan en avtale skal se ut, ikke gå inn i den tekniske debatten, der er vi sjanseløse.
- Vi må skape allianser. Ta initiativ. Ikke vente.

Mollekleivs glød, engasjement og nærvær ga oss fornyet håp og stor iver etter å samarbeide med en solid alliert!

Trofaste samarbeidspartnere

Også andre viktige allierte var representert på jubileumsseminaret. *Stine Rødmyr*, leder i Nei til Atomvåpen, var – som alltid – en inspirerende taler. Hun snakket varmt om ICAN-samarbeidet mellom NTA, Pugwash og NLA, og det suksessfulle arbeidet med å etablere et eget ICAN-kontor i Norge. Her har man lyktes i å finne tre kunnskapsrike og engasjerte koordinatører. De tre bidrar med en unik nytenkning innen kampen mot atomvåpen, og når bredt ut ved hjelp av godt nasjonalt og internasjonalt samarbeid, samt nye kreative kommunikasjonsformer. Dette har vært et kjærkomment tilskudd til kampen for et forbud, og viser oss at vi har mye å lære både mht. budskap og metode.

Videre ga *Bent Natvig* fra Den Norske Pugwashkomité oss smakebiter av det lange og gode samarbeidsforholdet mellom våre organisasjoner. Han leste utdrag fra avisinnlegg helt

tilbake til 80-tallet - alle skrevet sammen med vår egen Kirsten Osen. Det var et artig gjenhør med gode argumenter og aktuelle saker, og minnet oss om den utrettelige innsatsen og arbeidet som er lagt ned, år etter år.

ICAN er et friskt pust i arbeidet for en verden fri for atomvåpen, med sitt klare og tydelig budskap om et forbud mot atomvåpen, passet det godt å avslutte konferansedelen av dagen med kampanjekoordinator *Anne Marte Skaland* sitt innlegg. ICAN Norge har som sitt hovedmål å påvirke norske politikere til konkrete initiativ for å starte prosessen mot en folkerettslig avtale om forbud mot atomvåpen. Dette skjer gjennom nettverksbygging i sivilsamfunnet, aktiv bruk av media og sosiale kanaler, samt direkte påvirkning mot det politiske miljø.

“i motvind kan det gå fremover, men i vindstille kommer man ingen vei”

-Gunnar Westberg

Sosial avslutning

Den litt mer uformelle delen av feiringen ble innledet med vakre toner på piano spilt av Hilde Torgauten. Etter mingling i de praktfulle lokalene var

det klart for tapasretter og kveldens taler. John Gunnar Mæland var først ute, han har vært medlem av organisasjonen fra den ble startet, og leder fra 2009. Mæland ga en spesiell honnør til de som har holdt NLA i gang også i perioder med lav oppmerksomhet og fallende engasjement. En av disse er Bjørn Hilt, tidligere leder av NLA og fortsatt medlem av styret. Hilt har også i mange år hatt sentrale verv i IPPNW, - for tiden er han ”Chair of IPPNW Board”. Styret i NLA fant det derfor på sin plass å tildele Bjørn Hilt NLAs hederspris for sitt mangeårige engasjement i NLA og IPPNW. Bjørn var ikke den eneste som ble hedret. Prisen for årets beste medlemsverver gikk til Saima Akhtar, som fikk med seg litografi av Frans Widerberg. Våre svenske brødre satte også sitt preg på kvelden. De hadde tatt med seg blomster over landegrensen som symbol på vår ”union” som de kalte det. De bidro også med musikalitet og satte litt gule og blå farger på feiringen.

Kvelden ble en fin avslutning på en vellykket konferanse, og la oss håpe at det blir det siste jubileet i NLA sin historie.

John Gunnar Mæland deler ut NLA sin hederspris til Bjørn Hilt for 30 år med uvurderlig innsats.

Atomvåpen er ingen menneskerett

Iran har som kjent særlig dukket opp i det internasjonale nyhetsbildet på grunn av deres antatte atomvåpenprogram. Mahmood Amiry-Moghaddam skulle ønske de alvorlige menneskerettighetsbruddene i landet fikk like mye medieoppmerksomhet. Fra 2008 til 2011 ble antall offentlige henrettelser i landet tredoblet.

Tryve Berge

NLA/ICAN

berge@legermotatomvapen.no

Amiry-Moghaddam – norsk-iransk lege og hjerneforsker – har i flere år markert seg som en av de fremste menneskerettighetsforkjemperne i Norge. I 2007 mottok han Amnesty Internationals menneskerettighetspris for sitt engasjement mot menneskerettighetsbrudd i Iran. I tillegg til sitt daglige virke som forsker ved Senter for molekylærbiologi og nevrovitenskap ved Universitetet i Oslo, driver han nettstedet Iran Human Rights der han blant annet informerer om overgrep begått av presteregimet i Iran.

I forkant av paneldebatten om Iran og atomvåpen 22. April (omtalt i egen artikkel), var Amiry-Moghaddam invitert til Fredshuset for å fortelle om sitt arbeid. Iranske menneskerettighetsbrudd er ikke det nordmenn flest bruker tid på en søndag morgen, likefullt møtte 30-40 ivrige tilhørere opp til intervjuet, som ble gjennomført av ICAN-Norges kampanjekoordinator Nosizwe Lise Baqwa.

Amiry-Moghaddam startet med å gi sin vurdering av Irans trusselbilde. – Når man ser på Iran de siste 30 årene, så kommer den reelle trusselen innenfra, fra folket – og ikke utenfra, forteller han. –

Regimet har aldri følt seg så truet som det de gjorde sommeren 2009. I følge Amiry-Moghaddam er det liten tvil om at det iranske regimet ønsker seg atomvåpen. Påstanden om at atomprogrammet er tiltenkt fredelige energimessige formål har liten troverdighet, mener han. – Økonomisk ville det vært mer lønnsomt å investere i oljeraffinerier. Iran kan pr i dag ikke raffinere sin egen olje, de eksporterer råolje og importerer bl.a. bensin.

Er det støtte for et mulig atomvåpenprogram blant folket i Iran? spør Baqwa. – Jeg kan ikke svare for hele folket, men ifølge

vårt eget nettverk i Iran er det liten støtte for dette, og det er tydelig at det iranske regimet nå slåss for egen overlevelse, forteller Amiry-Moghaddam. Regimet spiller på folkets følelser. Hvorfor skal ikke Iran være en stormakt med atomvåpen, som andre land i regionen? I regimets egen logikk er det og sannsynlig å tro at atomvåpen blir sett på som et mulig avskrekkende middel. Libya ga opp sine atomvåpenambisjoner for noen år siden. Det er vel mulig å anta at verdenssamfunnet ville "holdt seg unna" hvis Libya hadde hatt atomvåpen.

– Hva tror du om økonomiske

ICANs Nosizwe Lise Baqwa i dyp konversasjon med Mahmood Amiry-Moghaddam

sanksjoner som middel? – Det er vanskelig å si noe sikkert om. Det vil åpenbart ramme regimet, men også folket. Sanksjonene som nå nylig er innført vil først slå inn om noen måneder. Revolusjonsgarden eier i stor grad oljeindustrien, og den vil bli rammet.

Kampen mot dødsstraff har vært en av Amiry-Moghaddams viktigste saker. – Da jeg begynte å jobbe med dette, var det egentlig ikke så mange i Iran som var imot dødsstraff på generell basis. Dette har endret seg. I dag er det ingen politiske opposisjonelle som ikke er imot dødsstraff.

– Hvorfor fikk ikke den arabiske våren konsekvenser i Iran? spør Baqwa. – For det første slo regimet raskt ned alle forsøk på protester, forteller Amiry-Moghaddam. – Men, spør han videre, hvorfor ble ikke folk igjen i gatene lenger?

– Folket turde ikke fordi de ennå hadde noe å tape, den økonomiske situasjonen er tross alt bedre enn den var i Egypt. Men, historien har vist at det er mulig. I 1979 gikk folk i gatene og fikk fjernet regimet. Amiry-Moghaddam mener videre at neste gang folket bryter barrieren, og går til gatene, vil kravet om at regimets avskjed være enda sterkere, og sjansen for at det da må gå vil sannsynligvis være større enn noen gang tidligere.

Amiry-Moghaddam mener og at regimet kan ha et ønske om å øke den internasjonale spenningen som foreligger i dag, rett og slett fordi det vil holde oppe fokuset på atomvåpen og sanksjoner, mens de interne forhold; sensur, dødsstraff og nedkjemping av menneskerettighetsforkjempere, får mindre internasjonal oppmerksomhet.

På spørsmål om hva det

internasjonale samfunnet burde gjøre, gjentar Amiry-Moghaddam at det internasjonale rettssystemet generelt reagerer altfor sent. – Med mindre regional sikkerhet er truet, agerer verdenssamfunnet sjelden før det er snakk om folkemord. Man burde i større grad bruke det eksisterende lovverket, og stille ledere som står bak alvorlige menneskerettighetsbrudd for internasjonal rett, avslutter han.

Du kan lese mer om og følge Mahmood Amiry-Moghaddams menneskerettighetsarbeid på nettstedet Iran Human Rights www.iranhr.net eller på Twitter www.twitter.com/iranhr

IPPNWs 20. verdenskongress

24. – 26. August

IPPNW HOLDER SIN 20 VERDENSKONGRESS I HIROSHIMA 24.-26. AUGUST 2012

For annen gang skal igjen IPPNW sin verdenskongress holdes i Hiroshima. Det er et sterkt signal om at det som skjedde der for 67 år siden aldri må skje igjen. Kongressen vil legge særlig vekt på Hibakushaer, ICAN, Aiming for Prevention, og japanske skoleelever og studenter sammen med alle våre IPPNW studenter. Nye forskningsresultater blir lagt fram og vi vil drøfte veien videre. Det er studentkongress 21.-23. august med bl.a. innkomst for de som har syklet mot atomvåpen fra Nagasaki. Den 21. er det samling for ICAN og den 23. er det dessuten møter i styret for IPPNW og International Council (åpent for alle som vil) før det braker løs med selve kongressen morgenen etter. Så det er bare å planlegge nesten hele uka i Hiroshima. Ved siden av at IPPNW kongressene er en opplevelse i seg selv sammen med de beste av kolleger fra hele verden, så er selvfølgelig også Hiroshima et sted som man nesten må ha besøkt. Det er virkelig tankevekkende å komme dit, selv for de som mener at de allerede vet hva atomvåpen er og hvorfor vi må bli kvitt dem. Mer opplysninger finnes på <http://ippnw2012.org/> der du også kan melde deg på. Frist for tidlig påmelding med redusert deltageravgift er 30. juni.

Håper mange av oss ses i Hiroshima!

Bjørn Hilt

Debatt om Iran og atomvåpen

Verdens søkelys rettes mot Iran. Er Khomeini og Ahmadinejad i gang med å utvikle atomvåpen? Eller skyldes anklagene faktafeil fra IAEA og en spekulativ mediedekning? Hvorfor kan Sikkerhetsrådets medlemmer ha atomvåpen, men ikke Iran? Hvordan kan verdenssamfunnet forhindre at atomvåpnene spres? ICAN Norge – kampanjen for et forbud mot atomvåpen inviterte 22. april til debatt i sine nye lokaler i Fredshuset i Oslo sentrum.

Trygve Berge
NLA/ICAN

berge@legermotatomvåpen.no

Et kompetent panel var invitert for å diskutere disse spørsmålene en søndag formiddag, dagen derpå etter NLA's 30-årsringmarkering i Oslo. Panelet bestod av Gro Nystuen (International Law and Policy Institute), Målfrid Braut-Hegghammer (Institutt for forsvarsstudier), Jan Arild Snoen (forfatter og journalist i Minerva) samt Gunnar Westberg (Svenska Läkare mot Kärnvapen). Aslak Bonde gjorde en utmerket jobb som debattleder.

Paneldeltakerne fikk først muligheten til å presentere sitt syn på temaet. Målfrid Braut-Hegghammer beskrev dagens situasjon rundt Irans atomprogram med følgende tre punkter.

1) Det har i ca. 10 år vært en pågående konflikt om Irans atomprogram mellom det internasjonale samfunnet og Iran. Iran har stadig raffinert teknologien og kan nå anrike uran til ca. 20%. IAEAs siste rapporter har vist at Iran også har jobbet med mer tekniske aspekter rundt det å lage en atombombe. De kommer stadig nærmere, men har nok blitt noe forsinket av både angrep og sanksjoner.

2) Hva er problemet? Jo, Iran er medlem av NPT og har slik sett rett til å utvikle atomenergi, men ikke atomvåpen. Teknologien er i bunn og grunn den samme. Forhandlingene med IAEA har i stor grad dreidd seg om at Iran skal la være å anrike uran. Irans teknologi på dette området er nå såpass sofistisert, at å stoppe anrikingen helt må ansees som "dødfødt". En mulighet kan være at de går med på å begrense anriking fra for

eksempel 20 til 3%.

3) Kan et militært angrep unngås? Både USA og Iran virker nå positive til å forsøke diplomatiske løsninger. Man bør merke seg at Iran har demonstrert en ganske stor fleksibilitet, bl.a. ved å foreslå muligheten for redusert anriking og å gi IAEA mer innsyn.

Gro Nystuen påpekte at det er vanskelig å se debatten om Iran og atomvåpen løsrevet fra Folkeretten. – Debatten bør i større grad handle om at det rettslige regimet for å regulere atomvåpen er fullstendig inadekvat. Nystuen gikk videre inn på FN-pakten, som regulerer når det er lov å bruke militærmakt, samt internasjonal humanitærrett, som gjelder når krigen er i gang. – Det viktigste momentet ved internasjonal humanitærrett, og som gjør bruk av atomvåpen svært problematisk, er at man kun kan bruke militære midler

som kan skille mellom militære mål og sivile. Våpen som fører til omfattende miljøkonsekvenser er og ulovlig. – I dette perspektivet kan man og si at NPT mister noe av sin kredibilitet. Hvis kjernevåpen er så ille at de ikke kan brukes, må et forbud gjelde alle stater.

Nystuen sa videre: – Vi trenger et universelt rammeverk som binder statene etter art. VI i NPT. Og med henhold til humanitærretten trenger vi et utvetydig forbud mot bruk av atomvåpen.

Jan Arild Snoen fra Minerva var den eneste debatt deltakeren som ikke delte synet til ICAN om et behov for et forbud mot atomvåpen. – Atomvåpen har, ifølge Snoen, bidratt til at vi ikke har hatt nye storkriger etter 2. verdenskrig. Han mente videre at dagens lovverk som gir noen stater lov til å besitte

Fornøyde paneldeltagere fra venstre Gro Nystuen, Jan Arild Snoen, Gunnar Westberg og Målfrid Braut-Hegghammer

atomvåpen, forutsetter at disse statene er ”noenlunde rasjonelle”. – Iran er ikke det, og har sannsynligvis en overdreven interesse av å bruke atomvåpen, mens Pakistan nok kan defineres som en rasjonell stat, ifølge Snoen. – Det er interessant at du ser på Pakistan som en rasjonell stat, de som har bidratt til utviklingen av atomvåpen i både Iran og Nord-Korea, svarte Westberg. Det ble videre en ordveksling mellom både panelet og publikum om definisjonen av rasjonelle stater – og man kom vel ikke lenger enn at flertallet mente en slik definisjon er kompleks å forholde seg til, og at den vil ha et betydelig subjektivt komponent rent definisjonsmessig.

Det ble videre diskutert hvorvidt optimismen til at forhandlingene mellom Iran og USA skal nå fram står i sammenheng med at det foreligger en reell trussel om militærangrep? Snoen mente bestemt at Iran vil følge forhandlingsporet. Braut-

Hegghammer var enig i dette; – Iran har vilje og – ikke minst, USA ønsker ingen ny storkrig. Westberg poengterte at det nå er viktig at det blir reelle, rettfærdige forhandlinger, og ikke bare utpressing og trusler om militærangrep, slik det i stor grad har vært tidligere.

Panelet fikk spørsmålet, er det mulig å få til et forbud mot atomvåpen og hvor lang tid vil det ta? – Man kan neppe få en rask prosess i retning av konvensjon mot a-våpen, uttalte Nystuen. – Men vi har et forbud mot biologiske og kjemiske våpen, og vi trenger en konvensjon som forbyr både besittelse og bruk av atomvåpen. – Om vi ikke kan avopfinne dem så kan vi plassere dem på historiens skraphaug.

Stine Rødmyr, leder i Nei til atomvåpen, spurte panelet: Hva kan egentlig Iran oppnå med atomvåpen? – Det er mulig å se åpenbare og reelle fordeler for Iran, svarte Braut-Hegghammer. – Politisk

status er en av disse fordelene. Det er og reelle sikkerhetsutfordringer i regionen. Verken Israel eller Saudi-Arabia liker Iran særlig godt, i tillegg mange amerikanske styrker i området. Man kan godt si at Iran generelt ikke er særlig populære i regionen.

– Hvis vi ser 20 år fram i tid, sa Gunnar Westberg, ser jeg for meg 2 scenarier. Enten er et internasjonalt rammeverk, med en konvensjon som forbyr atomvåpen, på plass – eller så er dette ikke på plass. I sistnevnte tilfelle vil det etter all sannsynlighet være flere atomvåpenstater i verden.

Debatten fortsatte – over boller, croissanter og kaffe – og ICAN-Norge kunne si seg godt fornøyd med nok et vellykket arrangement. Og, ikke minst, Fredshuset fikk vist seg å fungere ypperlig som debattlokale!

NLAs hederspris til Bjørn Hilt

NLA's hederspris kan - i følge statuttene - deles ut til medlemmer som gjennom flere år har gjort seg spesielt bemerket gjennom en særlig innsats for NLA's formål, eller til ikke-medlemmer som har gjort en helt spesiell innsats for fred og nedrustning. I år går denne til Bjørn Hilt.

Bjørns engasjement for NLA er unikt både mht lengde og kvalitet. Han startet som fylkeskontakt i Telemark i 1980 årene. Han har sittet i foreningens styre sammenhengende siden 1998 frem til i dag. Han var foreningens leder i 5 år: 1999-2003. Så var han IPPNW regional visepresident for Europa 2004-2008. Fra 2008 har han vært Chair of Board i IPPNW, en meget viktig koordinerende rolle for den internasjonale legeföreningen.

Bjørn Hilt

Bjørn har deltatt på tallrike internasjonale møter og delegasjonsreiser. Han har representert IPPNW i viktige fora, som samlingen av Nobelfredsprisvinnere i Hiroshima 2010, hvor Bjørn omgikk tidligere prisvinnere som Dalai Lama og Michael Gorbatsjov som likemenn. For NLA har Bjørn vært et viktig bindeledd til IPPNWs sentrale ledelse

Bjørn har alltid vært der for NLA, på sin stille og vennlige måte, trygg og dedikert. Han har arrangert mange fine årsmøter i Trondheim og sammen med Kristin åpnet hjemmet sitt for oss tilreisende. Vi er utrolig glade for hans vedvarende engasjement og håper det vil vare ved i mange år ennå.

Referat fra landsmøte

Norske leger mot atomvåpen, 2012

Dato: 21.04.12 kl 10.00 - 1200

Sted: Det norske vitenskapsakademi, Oslo

Antall til stede: 16 medlemmer, 1 observatør fra SLMK

1. Per Wium ble valgt som møteleder. Dordi Lea ble valgt som referent.
2. Innkalling til årsmøte og dagsorden ble godkjent.
3. Referat fra årsmøte 2011 ble godkjent.
4. Regnskap 2011 ble gjennomgått av Tordis Sørensen Høifødt. Godkjent uten merknader.
5. Årsrapport 2011 fra styret og studentgruppene ble gjennomgått av John Gunnar Mæland. Godkjent uten merknader.
6. Styrets forslag til handlingsprogram for 2012 ble lagt frem av Jon Reitan. Det ble foreslått at underskrift kampanjen Medical Alert for a Strong Arms Treaty skal fortsettes i 2012. Også foreslått at IPPNWs verdenskongress i Hiroshima august 2012 tas med i handlingsplanen.
Fra styret ble det satt frem forslag om en mer grunnleggende revisjon av handlingsplanen, noe som vedtas.
7. Budsjettforslag 2012. Det ble ikke lagt frem et konkret budsjettforslag og det ble vedtatt at dette overlates til det nye styret.
8. Forslaget om økt medlemskontingent fra 2013 til 400 kroner for legemedlemmer ble trukket, da flere hadde innsigelser mot dette. Det ble foreslått at man kan gi mulighet til å gi ekstra støtte til internasjonalt arbeid/gave i forbindelse med kontingentinnkreving.
9. Valg av styre. Rune Dahl frasa seg gjenvalg, mens øvrige styremedlemmer var villig til gjenvalg. Disse ble gjenvalgt ved akklamasjon. I tillegg ble Dordi Lea og Sara Shah enstemmig valgt som nye styremedlemmer.
10. Valgkomiteen ble gjenvalgt.
11. Oppnevning av revisor: Revisor Blom og Fossan.

Oslo, 21. April

Dordi Lea - referent

Årsrapport 2011

fra Norske leger mot atomvåpen

Styret

Etter landsmøtet 26.03.11 besto styret av:

John Gunnar Mæland, Bergen

Jon B. Reitan, Oslo

Tordis Sørensen Høifødt, Tromsø

Bjørn Hilt, Trondheim

Trygve Berge

Rune Dahl

Hans Asbjørn Holm

Leder

Nestleder

Økonomiansvarlig

International Councillor -IPPNW kontakt

ICAN kontakt

Medlemsbladkontakt

MPI-gruppekontakt

Per Wium fungerte som kasserer frem til mai 2011 da denne oppgaven ble overtatt av Sverre A. Ruud tilknyttet Norges Fredsråd.

Dordi Lea har arbeidet som NLAs organisasjonssekretær med spesielt ansvar for medlemsregisteret og nettsider og har deltatt i styremøtene.

Rådsmedlem Kirsten Osen har deltatt i styrets arbeid gjennom deltakelse på styremøter og ved løpende arbeidsoppgaver.

Bjørn Hilt er leder av International Board IPPNW.

Saima Akhtar og Sofie Paus har vært nasjonale og internasjonale studentrepresentanter og deltatt regelmessig i NLAs styremøter.

Det har i 2011 vært avholdt ni styremøter på Skype. Det foreligger godkjente referater fra alle styremøtene.

Rådet

NLA's råd hadde i 2011 følgende medlemmer: Ulrich Abildgaard, Ellen Ann Antal (fra 26.03.11), Carl Birger Alm, Anne Alvik, Christian Borchgrevink, Odd Steffen Dalgard (død 04.04.11), Kjell Grøttum, Kurt Hanevik, Kristian Hagestad, Viggo Hansteen, Kjersti Johnsrud, Einar Kringlen, Mons Lie, Eiliv Lund, Klaus Melf (fra 26.03.11), Morten Bremer Mærli, Christin Mørup Ormhaug, Kirsten Osen, Hans Prydz (død 26.07.11), Ingvild Fossgard Sandøy, Johannes Setekleiv, Hilchen Sommerchild, Otto Steinfeldt-Foss, Per Sundby, Helge Waal, Per Wium (fra 26.03.11) og Steinar Westin

Det ble pga kapasitetsproblemer ikke avholdt fellesmøte med styre og råd i 2011. Rådet er holdt informert om en del viktige saker via e-post.

Medlemsbladet

Det ble i 2010 utgitt tre nummer av Medlemsbladet (29. årgang). Carl Pintzka og Bjørn Lyngen, studenter, Trondheim, har vært redaktører..

Hjemmesiden

NLA har hjemmeside www.legermotatomvapen.no. Dordi Lea er webredaktør. NLA har også sikret seg domenet: www.atomvapen.no hvor den norske versjonen av Lær om atomvåpen er lagt ut.

Medlemskartoteket

NLA står per 31. desember 2011 oppført med 853 betalende medlemmer. Det er tilkommet 12 nye medlemmer i 2011.

AKTUELLE SAKER OG PROSJEKTER

IPPNWs satsingsområder

ICAN (International Campaign to Abolish Nuclear Weapons) (www.icanw.org) er en internasjonal kampanje for et omfattende, juridisk bindende forbud mot atomvåpen. ICAN ble initiert i 2007 av IPPNW.

Den norske kampanjen for et forbud mot atomvåpen (ICAN Norge) ble etablert i 2010 som et samarbeid mellom Nei til atomvåpen, Den norske Pugwash-komiteen og NLA. Kampanjen støttes med midler fra Utenriksdepartementet og Forsvarsdepartementet. NLA har ansvar for regnskapsførsel og har arbeidsgiveransvar for de kampanjeansatte.

ICAN Norge ledes av en styringsgruppe bestående av to representanter fra hhv. NTA og NLA, samt en representant fra hhv. Den norske Pugwash komite, Norges Fredsråd og Norsk Folkehjelp. John Gunnar Mæland leder styringsgruppen og Trygve Berge er medlem.

I løpet av 2011 sluttet 29 organisasjoner seg til ICAN Norge. Det er etablert et Råd for ICAN Norge hvor disse organisasjonene tilbys plass.

I 2011 arbeidet to kampanjekoordinatorer for ICAN Norge med kontorlokaler i Det norske fredsrådet. Disse flyttet i desember over i nye lokaler i Møllergata 12 ("Fredshuset"). Det vises for øvrig til Rapport 2011 fra ICAN Norge.

Aiming for Prevention/ Small Arms Campaign.

NLA har i 2011 ikke engasjert seg direkte i noen aktiviteter på dette området. Rådsmedlem Christin Ormhaug er NLA's kontaktperson. NLA støttet IPPNW African Regional Meeting med US\$ 1000.

Dialogseminarer med myndighetene i atomvåpenstatene og NATO.

Bjørn Hilt og Kristin Svendsen deltok i en IPPNW-delegasjon til DFR Korea i oktober 2011.

Bjørn Hilt og Saima Akhtar fra NLA/Medfred deltok i dialogmøter i Brussel i november (NATO, EU-parlamentet).

Nuclear Weapons Inheritance Project (NWIP)

Prosjektet tar sikte på å komme i dialog med studenter i atomvåpenstatene om deres holdninger til å skulle arve atomvåpnene. Norske studenter har ikke vært aktive i NWIP i 2011.

Øvrig norsk samarbeid mot atomvåpen

NLA samarbeider med Den norske Pugwash komite og Nei til atomvåpen i den såkalte MPI-gruppen, som møtes ad hoc for å samordne dialog med politikere og beslutningstakere. Fra NLA møter Kirsten Osen, Hans Asbjørn Holm, Jon Reitan og Kirsten K. Strømme.

Informasjonsstrategi

NLA har medansvar for videre oppdatering av tekstene i det internett-baserte læreprogrammet Lær om atomvåpen i samarbeid med SMLK og deltar i en samarbeidsgruppe om dette. En arbeidsgruppe innen NLA har jobbet videre for å promotere læreprogrammet overfor skolene, men ingen konkrete initiativ er ennå tatt for dette.

Det er trykket opp en ny versjon av vervingsbrosjyren.

NLAs studentgruppe (Medfred)

I 2011 har MedFred intensivert sitt samarbeid med ICAN. Dette omfatter bl.a. følgende arrangementer:

- ICAN Oslo oppstartsmøte mars
- Atomvåpenseminarer ved UiO og UiB.
- Nuclear abolition day. 25.06.2011
- Intern studiesirkel
- ”Spis en atombombe” og Target X i Bergen i desember

MedFred studenter har også deltatt i følgende internasjonale aktiviteter:

- IPPNW Tyskland konferanse: ”Chernobyl: 25 years after”.
- Nordisk kjernevåpenkonferanse ”Människan och kärnvapenhotet”, Uppsala.
- Strålemedisinsk konferanse, München.
- NorPal Sawa, juli
- ICAN international conference, Genève, 17. –19.09.
- FNs 66. Generalforsamling høst

Hele årsrapporten er lagt ut på NLAs hjemmesider:

www.legermotatomvapen.no

Nytt styre i NLA

På Landsmøtet 21.04.12 ble styremedlemmer for 2012-2013 valgt. Styret konstituerte seg 07.05.12 med følgende funksjoner:

John Gunnar Mæland, leder
Jon Reitan, nestleder, MPI-gruppe kontakt
Tordis S. Høifødt, økonomiansvarlig
Dordi Lea, web-redaktør
Sara M. Shah, medlemsansvarlig
Bjørn Hilt, International councillor/IPPNW-kontakt
Trygve Berge, ICAN kontakt
Hans Asbjørn Holm, MPI-gruppe kontakt

Styremedlemmene kan kontaktes på mail, bruk adressen: etternavn@legermotatomvapen.no

NLA regnskap 2011

INNTEKTER	Budsjett 2011	Regnskap 2011	Avvik 2011	Regnskap 2010
Medlemskontigent	210 000	211 000	1000	202 763
Bidrag UD	180 000	180 000	0	150 000
Per Rignes Fond	6 000	7 250	1250	5 139
Div bidrag/støtte	20 000	0	-20 000	18 000
Diverse inntekter	10 000	12 499	2 499	10 034
Økning verdifond	4 000	-4 452	-8 452	3 384
Sum	430 000	406 297	-23 703	389 320
Medlemsblad	90 000	104 466	14 466	83 936
Medlemsarkiv inkl MAMUT	10 000	17 392	7 392	0
Drift kontor inkl lønn	60 000	31 942	- 28 058	30 513
Drift studentgruppe	10 000	0	- 10 000	49 939
Telefon/fax	1 000	0	-1 000	9 797
Reiser styret	20 000	9965	- 10 035	44 774
Prosjekter	0	0	0	17 572
Internasjonale reiser	40 000	47 223	7 223	91 587
Europeisk samarbeid	50 000	75	-49 925	0
Hjemmesider	10 000	1 493	-8 508	1 329
Medlemsavgift IPPNW og andre	20 000	29 125	9 125	44 072
Støtte til andre org	30 000	38 516	8 516	64 369
Info- og undervisningsmateriell	74 000	6 663	-67 337	3 750
Revisjon	15 000	17 719	2 719	15 625
Diverse utgifter	0	8 668	8 668	
Differanse i regnskap	0	0	0	-40 949
Sum	430 000	313 246	-116 754	416 583
Resultat	0	93 051		-27 263

NLA totalregnskap 2011	2011	Noter
Anskaffede midler		
Tilskudd UD	1 333 758	1
Tilskudd FD	100 000	
Sum tilskudd	1 433 758	
Finansinntekter	15 297	2
Andre inntekter	219 905	3
Sum inntekter	235 202	
Sum anskaffede midler	1 668 960	
Forbrukte midler		
NLA	313 246	4
ICAN	1 262 663	5
Sum forbrukte midler	1 575 909	
Resultat	93 051	

BALANSE			
EIENDELER	Per 31.12.11	Per 01.01.11	Noter
Kasse	324	0	
Driftskonto	94 005	32 517	
UD-konto	81 692	1 621	
Støttekonto	71 077	70 563	
Medfredkonto	34	34	
Medlemskontigenter	8 067	5 863	
ICAN UD	183 991	0	
ICAN Konto	225 286	0	
ICAN driftskonto	67 464	0	
Per Ringnes Fond	263 827	256 577	
Skattetrekkkonto	7 936	0	
Banco Fond	15 174	19 626	
Fordringer	1 183	133 143	1
Sum eiendeler	1 027 059	519 944	
Egenkapital og gjeld			
Egenkapital	519 944	547 207	
Tilført egenkapital	93 051	-27 263	
Offentlige avgifter	54 053	0	2
Feriepenger	69 854	0	
Annen gjeld	390 157	0	3
Sum gjeld og egenkapital	1 027 059	519 944	

Noter til balanse 2011	
Note 1	2011
Fordringer	
Nei til atomvåpen	7 737
Nettlønn	446
Totalt	8 183
Note 2	
Offentlige avgifter	
Skattetrekk	25 791
AGA	18 414
Aga på feriepenger	9 848
Totalt	54 053
Note 3	
Gjeld	
UD (Ubrukt midler 2011, ICAN)	267 165
Avsetning for forpliktelser	22 992
Totalt	290 157

Note 1-3 til total regnskap	
Note 1	2011
Tilskudd UD	
Tilskudd NLA	180 000
Tilskudd ICAN	1 153 758
Totalt	1 333 758
Note 2	
Finansinntekter	
Per Rignes Fond	7 250
Utedeling Banco Humanfond	11 831
Renteinntekter	668
Bevegelse verdifond	-4 452
Sum	15 297
Note 3	
Andre inntekter	
Medlemsinntekter	211 000
Diverse inntekter (ICAN)	8 905
Sum	219 905

John Gunnar Mæland

Tordis Høifødt Sørensen

Samarbeid om atomvåpenpolitikk

Kirsten Osen
Rådsmedlem NLA

osen@legermotatomvapen.no

Samarbeidet mellom NLA, NTA og Pugwash i den såkalte MPI-gruppa fortsetter på 14. året. Etter at gruppa i 2010 avfødde ICAN-Norge, ble det behov for en arbeidsdeling. ICAN er en kampanje og har ett klart mål, et forbud mot atomvåpen. Forutsetningen for at ICAN skal kunne virke som en spydspiss for et forbud og konsentrere seg om dette ene, er at bredden i det atompolitiske arbeide ivaretas av de organisasjonene som støtter kampanjen. MPI-gruppa arbeider også for et forbud mot atomvåpen i tett kontakt med ICAN, men har i tillegg en rekke andre oppgaver, med skiftende fokus etter hva som rører seg i verden.

NATOs atomstrategi.

Denne vinteren har MPI-gruppa hatt fokus på det kommende NATO-toppmøtet i Chicago 20.-21. mai 2012, der NATOs atomstrategi står på agendaen. Hovedsakene våre har vært negative sikkerhetsgarantier, tilbaketrekking av amerikanske atomvåpen fra Europa og motstand mot rakettskjold. Vi har fått intern opplæring om rakettskjold av Alexander Harang, Fredslaget. Vi har vært i dialog med regjering og storting, og vi har overlevert aktuelle forskningsrapporter om atomvåpnene i Europa (1) og rakettskjold (2).

Til møtet 19. januar med statssekretær Roger Ingebrigtsen i Forsvarsdepartementet, ble det utarbeidet et saksnotat, trykket i NLAs medlemsblad nr. 1-2012 under tittelen "NATOs atomvåpenpolitiske utfordringer i

2012". På statssekretærens oppfordring ble notatet omredigert til et brev til regjeringen 21. februar, signert av lederne i de tre organisasjonene. Et utdrag av brevet ble trykket i Klassekampen (3).

Den 18. april kom svar fra forsvarsminister Espen Barth Eide. Det heter der "at for regjeringen er det et hovedanliggende å redusere atomvåpnenes rolle globalt. Regjeringens mål er en verden uten atomvåpen." Det heter videre at Norge i Chicago vil arbeide for negative sikkerhetsgarantier (slik USA allerede har vedtatt for sitt vedkommende, min anmerkning). Det henvises til at Norge sammen med Polen har tatt initiativ til å sette på dagsordenen en skrittvis tilnærming til tilbaketrekking av de amerikanske atomvåpnene i Europa. Men statsråden mener dette forutsetter tilsvarende reduksjoner av russiske strategiske atomvåpen (hvilket med stor sannsynlighet betyr status quo, min anmerkning). Han har ingen klare motforestillinger til rakettskjoldplanene som ble vedtatt på NATO toppmøtet i Lisboa 2010 (til tross for at disse er mer omfattende enn de som lå til grunn for Soria Moria I erklæringen i 2005, som sier "at Norge skal arbeide for å skrinlegge dagens planer for rakettforsvar", min anmerkning).

På Stortinget har vi siden nyttår hatt separate dialogmøter om NATO med de fleste partiers representanter i Utenriks- og forsvarskomiteen. Vi prøvde, men lyktes ikke å få KrF til å levere en interpellasjon om rakettskjold. Det virker som den debatten er lagt død. Den 3. mai arrangerer NTA sammen med Den norske Atlanterhavskomite et åpent møte på Fredshuset "Atomvåpen og NATO – mot ny konsensus?"

Irans atomprogram

Den 8. november 2011 lanserte IAEA en rapport om Irans atomprogram (4). Et par uker senere gjennomgikk Sverre Lodgaard rapporten for MPI-gruppa. Han er kritisk til rapporten. Den bygger ikke på IAEAAs egne observasjoner. Lodgaards svar på om Iran ønsker å utvikle atomvåpen er at det vet vi ikke (5).

Den 8. februar 2012 lanserte IPPNW sin appell "No military action will prevent nuclear proliferation", der det advares mot et militært angrep på Iran (se tekstboks). Et angrep vil kunne utløse krig i Midt-Østen med enorme menneskelige lidelser. IPPNW oppfordrer sine nasjonale avdelinger til å overbringe budskapet til iranske og israelske ambassader. MPI-gruppa har fulgt oppfordringen og sendt appellen til den iranske, israelske og amerikanske ambassade i Oslo samt til Utenriksdepartementet, med anmodning om samtaler. Til tross for purringer, har vi ikke fått kontakt med den israelske og iranske ambassaden, men vi fikk møte i USAs ambassade 14. mars og i UD 27. mars. I forlengelsen av NLAs jubileum, arrangerte ICAN den 22. april et åpent møte om Iran og atomvåpen i Fredshuset med Gunnar Westberg fra SLMK, som en av fire panelister. Westberg har hatt stor nytte av å snakke med den israelske ambassadøren i Stockholm.

Som det fremgikk av Ankara-resolusjonen som ble referert i nr. 1-2012 av medlemsbladet, engasjerer IPPNW seg for en atomvåpenfri sone i Midt-Østen og det kommende møte om dette i Helsinki, men MPI-gruppa har hittil ikke funnet måter å fremme denne saken på.

Forbud mot atomvåpen.

Den 17. april svarte Støre på en interpellasjon fra SV (6), initiert av ICAN, med MPI som støttespiller. Spørsmålet var: ”Hvilke tiltak vil regjeringen iverksette for å legge forholdene til rette for forhandlinger om et forbud mot atomvåpen, og hvilke tidsperspektiv ser utenriksministeren

for seg?”. Altså, ikke om et forbud, men hvordan! Støre er for et forbud, og han ser på humanitærretten som motoren. Det mest konkrete tiltaket er et internasjonalt møte i Oslo våren 2013. Neste ledd i prosessen var NLAs jubileumskonferanse 21. april ”En atomvåpenfri verden – i vår levetid” med innlegg av Støre,

presidentene i Legeforeningen og Røde Kors, ICAN og aktivister fra MPI-gruppa. Røde Kors’ engasjement for et forbud mot atomvåpen på rent humanitært grunnlag, beskrevet i nr.1-2012 av medlemsbladet, er noe av det viktigste som har hent i antiatomvåpenbevegelsens lange historie.

International Physicians
for the Prevention of Nuclear War

NO MILITARY ACTION WILL PREVENT NUCLEAR PROLIFERATION

International Physicians for the Prevention of Nuclear War (IPPNW) opposes all military action against Iran’s nuclear program. Attacking Iranian facilities will cause widespread devastation, increase the risk of nuclear proliferation, and halt the chances for peace in the region.

IPPNW urges all nations, and Israel and the United States in particular, to refrain from launching military strikes against Iran, and to work with the international community to resolve, through the many diplomatic and non-violent pathways that remain open, the legitimate concerns that Iran may be developing a nuclear weapons capability.

IPPNW also calls upon Iran to reestablish full and transparent relations with the IAEA, and to provide IAEA inspectors with the comprehensive access and information they need to assure the international community that Iran is in compliance with its obligations under the Non-Proliferation Treaty and is not engaged in weapons development activities.

An Israeli military strike against Iranian facilities, with or without the support of the US and its other allies, would almost certainly provoke violent retaliation and cause potentially significant releases of radioactivity. The human cost would be enormous and would threaten regional and international peace and security. Such a conflict could escalate into a regional war, and could ultimately lead to the use of nuclear weapons — the very thing the entire world most needs to prevent.

There is no military solution to the problem of nuclear weapons proliferation anywhere in the world, particularly in the Middle East.

IPPNW supports regional and international efforts to negotiate a nuclear-weapons-free Middle East, and urges all States in the region, including Israel and Iran, to participate in good faith in the United Nations-sponsored conference that will be hosted by Finland to prepare the foundations for such an agreement.

The only way to ensure that nuclear weapons will never be used again, however, is to negotiate and complete a Nuclear Weapons Convention that will eliminate all existing nuclear weapons and prevent all states from acquiring or reacquiring them in the future.

Humanitært fokus tar over for sikkerhetspolitikk

Hjulene ruller videre – ICAN-kampanjen vokser nasjonalt og globalt, og har i dag over 200 organisasjoner bak seg i over 60 land. Jonas Gahr Støre har nylig annonsert en internasjonal konferanse om de humanitære effektene av atomvåpen som skal avholdes i Oslo våren 2013, og i starten av mai ble NPT PrepCom arrangert i Wien – denne gang med noen lyspunkt.

Trygve Berge
NLA/ICAN

berge@legermotatomvapen.no

ICAN-Norge har de siste månedene fått økt oppmerksomhet rundt kampen for et forbud mot atomvåpen, både i media og i politikken. Kampanjeadministrasjonen var godt fornøyd med Snorre Valens (SV) interpellasjon i Stortinget 17. april om å legge forholdene til rette for forhandlinger om et forbud mot atomvåpen. Jonas Gahr Støres svar kan leses på UD's nettsider. Gahr Støre presenterte da UD's planer om å arrangere en konferanse i Oslo våren 2013, som vil belyse ulike aspekter ved atomvåpen som et humanitært problem. Her vil de katastrofale helse- og miljøeffektene av atomvåpenbruk bli belyst, med utgangspunkt i humanitærretten. Interesserte stater, FN-organisasjoner, Den internasjonale Røde Kors-komiteen (ICRC) og andre sivilsamfunnsaktører vil bli invitert.

ICAN-Norges kampanjeadministrator Magnus Løvold har følgende kommentar: – Det at Norge nå bestemmer seg for å ta initiativ til en slik konferanse, er en indikasjon på at ICAN-Norges arbeid er effektivt. Vi ser nå i Norge et stadig økende engasjement for atomnedrustningssaken, ikke bare i tradisjonelle nedrustningsorganisasjoner men også i andre organisasjoner, som inntil nå ikke har hatt saken på sin agenda.

Løvold presiserer at konferansen ikke har som mål å sette i gang forhandlinger om et forbud mot atomvåpen. Men, forteller Løvold, – Dette er veldig positivt fordi det er først når man begynner å snakke om de

humanitære effektene av atomvåpen at behovet for et totalforbud blir tydelig. Vi oppfordrer derfor de statene som vil delta til å bruke denne konferansen som et springbrett til å initiere forhandlinger om et forbud.

Planene har blitt møtt med optimisme blant organisasjoner som arbeider for et forbud mot atomvåpen, ikke bare her i Norge men også internasjonalt.

Leder i ICANs internasjonale kjernegruppe, dr. Tilman Ruff, ønsker en slik konferanse velkommen. – Dette viser at regjeringer fremdeles er parat til å løfte frem de utfordringene atomvåpen utgjør for våre samfunn, vårt miljø og vår sikkerhet. I ICANs pressemelding i forbindelse med denne saken, uttaler han videre at: – De humanitære konsekvensene av atomvåpen har altfor ofte blitt

neglisjert i debatten, til fordel for en sikkerhetspolitisk sentrert debatt.

NPT PrepCom (årlig forberedende konferanse for NPT – Ikkespredningsavtalens neste "review" i 2015) er i skrivende stund i gang, og 2. mai presenterte den sveitsiske ambassadøren, Benno Lagner, en uttalelse på vegne av 16 land, deriblant Norge (kan leses på nett, se lenke nederst). Denne tok utgangspunkt i nettopp atomvåpens humanitære dimensjon, og plasserte dette inn i en "NPT-kontekst". Mye av det som ble sagt har vært uttalt før, men det var likevel absolutt krutt og klar tale i uttalelsen.

– Flere erfarne NGO-representanter ble nærmest elleville av begeistring, uttaler Løvold, som selv var til stede. Det kan vel være et tegn på at man

Våre 3 blide ICAN kampanjeadministratorer Nosizwe Lise Baqwa, Magnus Løvold og Anne Marte Skaland samlet på kampanjemøte i Wien.

ikke har hatt altfor mye å glede seg over på NPT-konferansene de siste årene, der forhandlingene har stått i stampe, og heller tatt noen steg bakover enn fremover. I uttalelsen presiseres atomvåpenstatenes forpliktelser iht artikkel VI i NPT om nedrustning og avskaffelse av sine atomvåpenarsenal – og det ble lagt til at alle land nå må intensivere sin innsats i retning av en atomvåpenfri verden. I tillegg ble den ferske uttalelsen fra ICRC, som nå støtter et totalforbud mot atomvåpen, tatt med.

Flere erfarne NGO-representanter bemerket at denne uttalelsen bidro til å gjøre årets konferanse til en av de mer vellykkede PrepCom de siste årene. Det er også verdt å merke seg at uttalelsen ble presentert av Sveits

og at den er støttet av en interessant gruppe av land. Det viser det vi har sett en stund – at det skapes nye allianser i arbeidet for atomvåpenedrustning. Det er og svært interessant at den nye danske regjeringen har valgt å støtte denne uttalelsen.

I forkant av NPT PrepCom, ble det avholdt et internasjonalt kampanjemøte for ICAN, også i Wien. ICAN-Norges 3 kampanjekoordinatorer Magnus Løvold, Nosizwe Lise Baqwa og Anne Marte Skaland deltok på møtet. På programmet stod blant annet diskusjon om en ny og vitalisert internasjonal struktur og kjernegruppen for kampanjen som nå til dels har vokst ut av sin opprinnelige form.

Kampanjen fortsetter med fortsatt

styrke – og et av målene de neste månedene er å oppnå støtte fra flere norske organisasjoner. Samtidig står hovedmålet til den norske delen av kampanjen fast, nemlig å få den norske regjering til å ta initiativet til eller aktivt støtte en forhandlingsprosess med mål om å full avskaffelse av atomvåpen gjennom en internasjonal avtale som forbyr produksjon, lagring, bruk og trussel om bruk av atomvåpen, samt en utvetydig tidsplan for når dette skal gjennomføres.

Ja, tenke det; ønske det; ville det med; – men gjøre det? Vel – stadig flere både i opinionen og ikke minst blant våre politikere begynner å få øynene opp for at dette målet faktisk kan la seg gjennomføre.

Bestialitetens juss

Ståle Eskeland: *De mest alvorlige forbrytelser*, Oslo: Cappelen Damm Akademisk, 2011

Professor dr. juris. Ståle Eskeland er kjent som en samfunnsengasjert jurist, med nasjonal og internasjonal strafferett som sitt spesialområde. I boken: *De mest alvorlige forbrytelser* gjennomgår han dette rettsområdet for en gruppe kriminelle handlinger mot enkeltpersoner og befolkninger som ligger utenfor det tradisjonelle rettspleieområdet i Norge. Konkret tar han for seg: Angrepskrig, folkemord, forbrytelser mot menneskeheten, krigsforbrytelser, tortur, terror og bruk av masseødelegelsesvåpen.

Målgruppene for boken er juridiske studenter og jurister innen strafferettspleien, men boken er av interesse for alle som arbeider med globale sikkerhetsspørsmål eller som ønsker å fremme idealer om en rettferdig verden. For leger engasjert i atomvåpenspørsmålet er hans gjennomgang av atomvåpnene av spesiell interesse. Bruk av atomvåpen er straffbart både etter folkeretten og etter norsk rett, fordi dette vil være brudd på krigens folkerett og en forbrytelse mot menneskeheten. Trussel om bruk av atomvåpen er i strid med folkeretten, men er derimot ikke straffbart i henhold til denne. Eskeland peker imidlertid på at enhver grov trussel er straffbart etter norsk lov og mener at en trussel om bruk av atomvåpen uten tvil er en slik grov trussel. Om Norges deltakelse i NATO-samarbeidet - hvor andre lands atomvåpen inngår - er en trussel i straffelovgivningens

forstand, er et åpent spørsmål.

Boken er velstrukturert, med en oversikt over norsk og internasjonal strafferett og påfølgende gjennomgang av de handlingene Eskeland treffende betegner som de mest alvorlige forbrytelsene. Det ligger under en påpekning at en rekke slike alvorlige rettsbrudd er blitt gjort av politiske og administrative ledere uten at de er blitt rettsforfulgt. Særlig gjelder dette aggresjonsforbrytelser (angrepskrig), som Eskeland betrakter som den mest alvorlige forbrytelsen. Han gjennomgår spesielt angrepene på Jugoslavia (1999), Afghanistan (2001) og Irak (2003) som også Norge (i varierende grad) var en del av. Eskeland konkluderer med at både Kosovo-krigen og angrepet mot Irak var aggresjonsforbrytelser etter folkeretten og i strid med den norske grunnlovens § 26.

Tross den nøkterne tonen, er boken uhyggelig lesning, fordi den så konkret gjennomgår bestialske handlinger satt i system. Vi må bare håpe at verden langsomt skrider fremover når det gjelder respekt for menneskeverdet og den internasjonale rettsorden. Denne boken er et viktig bidrag til dette.

John Gunnar Mæland

Spar i Banco Humanfond og støtt Norske Leger mot Atomvåpen!

Har du bevisste etiske og ideelle holdninger og ønsker
å dele litt av dine goder med andre?

Nå kan du spare i Banco Humanfond og samtidig støtte
opp om det nyttige arbeidet Norske Leger mot
Atomvåpen utfører!

Uansett om du sparer langsiktig til deg selv eller dine nærmeste er
Banco Humanfond et godt valg. Velkommen som sparer i Banco
Humanfond - et alternativ med både hjerte og hjerne!

BANCO

HUMANFOND

i samarbeid med

BANCO HUMANFOND - Et fond for de bevisste

Fondet er et norsk aksjefond med en moderat risikoprofil. Inntil 20 % av kapitalen kan investeres i utenlandske aksjer. Fondet har en ideell profil og egne etiske retningslinjer. I Banco Humanfond unngår du dermed å støtte opp om selskaper som produserer våpen, alkohol og tobakk, samtidig som du tar hensyn til selskapenes sosiale- og miljømessige krav (fastsatt av FN). Den ideelle profilen innebærer at 2 % av din forvaltningskapital ved årets slutt videreføres til Norske Leger mot Atomvåpen.

Ferdig utfylt tegningsblankett som er trykket i denne folder kan sendes oss portofritt ved at du teiper igjen sidene og postlegger.

Ønsker du ytterligere informasjon kan du ta kontakt med oss på **telefon 22 00 51 01**, **e-post: kundesenter@abif.no** eller du kan besøke våre **internettssider www.abif.no**. Du kan også fylle ut svarslippen nedenfor og sende den til oss.

Jeg er interessert i å spare bevisst med både hjerte og hjerne i Banco Humanfond! Send meg mer informasjon!

_____
NAVN

_____
ADRESSE

_____
POSTNR/-STED

_____
TELEFON ARBEID

_____
TELEFON PRIVAT

_____
E-POST

Tlf: 22005101 E-post: kundesenter@abif.no

KAN SENDES
UFRANKERT
I NORGE.
ADRESSATEN
VIL BETALE
PORTOEN.

 Alfred Berg Asset Management
ABN AMRO

SVARSENDING
Avtalenr. 140212/24_Pb
Alfred Berg Industrifinans
Oslo Sentrum Bedriftssenter,
0109 Oslo

TEGNINGSBLANKETT I BANCO HUMANFOND

Å spare i Banco Humanfond er enkelt. Fyll ut tegningsblanketten og legg den i posten idag. NB! Skjema samt legitimasjonsdokumentasjon må sendes pr. post ved opprettelse av spareavtale. Ved enkeltstående tegninger kan du benytte fax 22 00 51 05. Dersom du ønsker tilsendt prospekt eller annen informasjon, ta gjerne kontakt med Banco Humanfond, Grev Wedels Plass 9, Postboks 483 Sentrum, 0105 Oslo. www.abif.no

NAVN		PERSON-/ORGANISASJONSNR	STATSBORGERSKAP
ADRESSE		TELEFON DAGTID	TELEFON KVELDSTID
TELEFAX	POSTNR	POSTSTED	
BANKKONTO FOR FREMTIDIGE UTbetalinger		VPS-KONTO (HVIS DU IKKE HAR BLIR KONTO OPPRETTET KOSTNADSFRI)	

♥ ORGANISASJONEN DU STØTTER

Den ideelle organisasjonen du støtter ved denne tegningen.

Norske Leger mot Atomvåpen

♥ LEGITIMASJONSDOKUMENTASJON

Ved første gangs tegning hos Banco Humanfond må gyldig legitimasjon (pass, bankkort, førerkort) fremlegges. Oppgi hvilken type som vedlegges: .....

♥ TEGNING AV ENGANGSBELØP

Minimumsbeløp ved første gangs tegning er kr. 2.000,-. Andelene kjøpes med kurs samme dag som fullmakten mottas, forutsatt at dette skjer innen kl. 11.00. Tegning kan gjøres ved at du gir oss en engangsfullmakt for belastning av din konto. Alternativt kan pengene overføres til fondets bankkonto nr. 1602.45.34328.

ENGANGSFULLMAKT

Jeg gir herved Banco Humanfond fullmakt til å belaste bankkonto nr .....
for kjøp av andeler totalt kr ..... Kontohavers navn .....
Sted/Dato ..... Underskrift (må disponere bankkonto) .....

♥ SPAREAVTALE (SVARKUPONG)

Avtale Giro

Ja, jeg ønsker å betale andeler i Banco Humanfond med AvtaleGiro (kreditkonto nr. 1602.45.34328).

Minimum sparebeløp er kr. 200,- pr. gang.

Belast mitt kontonr. med kr

hver måned hvert kvartal hver måned med unntak av .....

Beløpet skal belastes konto den (hver mnd) Første belastningsdato (dag, mnd, år).

Kontohavers navn ..... (benytt STORE BOKSTAVER).

Sted/Dato ..... Underskrift (må disponere bankkonto) .....

Kid-felt

(fylles ut av Banco Humanfond)

Historisk avkastning er ingen garanti for fremtidig avkastning. Fremtidig avkastning vil blant annet avhenge av markedsutviklingen, forvalters dyktighet, fondets risiko, samt kostnader ved tegning, forvaltning og innløsning. Avkastningen kan bli negativ som følge av kurstap. Valutakursendringer vil påvirke verdien på fondet, dersom underliggende investeringer er foretatt i annen valuta enn det som fondet er notert i. Selskapet er ikke ansvarlig for eventuelle skader eller feil som beror på hendelser utenfor selskapets kontroll. Materialet kan være delvis eller helt basert på informasjon fra tredjepart, informasjon vi anser som pålitelig, dog kan det ikke garanteres at denne informasjonen er korrekt eller komplett. Innholdet i dette materialet er gyldig for den dato som er oppgitt. Materialet skal kun brukes av den som er påtenkte dette, og skal ikke viderefremmes, reproduseres eller helt eller delvis kopieres for noe formål uten samtykke fra Alfred Berg Industrifinans.

B

Retur til:
NLA c/o Norges Fredsråd
Postboks 8940 Youngstorget
0028 Oslo

spring og signer! **www.icanw.org**

Kampanjen for en internasjonal konvensjon mot atomvåpen,
initiert av IPPNW i 2007, fortsetter - og avsluttes først når atomvåpen er forbudt
ved konvensjon. Gå inn på nettsidene og signer!

Neste manusfrist: 10. oktober 2012